

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

27 בנובמבר 2017
 ט' בכסלו תשע"ח

ת"צ 15-10-35022 ל"וין נ'
 עיריית תל-אביב-יפו

(בקשה מס' 12)

לפני כבוד השופטת שושנה אלמגור

דביר ל"וין

המבקש (התובע)

ע"י ב"כ עו"ד עדי מוסקוביץ' ועו"ד אופיר אלמליח

נגד

עיריית תל-אביב-יפו

המשיבה (הנתבעת)

ע"י ב"כ עו"ד דנה רייס ועו"ד גלית פלס-גרטל

פסק-דין

בעקבות בקשה לאישור הסדר פשרה מיום 29.03.17

א) עד לפני קרוב לשנתיים עמד בתוקפו חוק עזר לתל-אביב-יפו (הצמדה למדד) (מס' 2), התשמ"ג-1983 (להלן: חוק ההצמדה הישן). המבקש הצביע על כך שכאשר עלה מדד המחירים לצרכן עדכנה המשיבה את הסכומים בתשלומי החובה שגבתה, וכאשר ירד הקפיאה אותם. כך יצא שהסכומים רק עלו, ואילו לשיטתו, כדי לשמור על ערכם הריאלי היה עליהם להתעדכן גם מעלה וגם מטה על-פי תנודות המדד. אליבא דמבקש תוספת יכולה להיות שלילית, והוא ביקש לקבל כי הפירוש שהוא מציע הוא ההוגן ביותר הן כלפי הרשות הן כלפי הנישום. אם לא תתקבל טענתו, הוסיף המבקש, יש לפסול את חוק העזר משום ששיטת ההצמדה שהייתה נהוגה לא הייתה סבירה באופן קיצוני וסתרה את פקודת העיריות (נוסח חדש). לדבריו על אגרה לממן את הפעולות שהרשות נדרשת לעשות, ואם לא כן מדובר במס, שאותו אסור לה לגבות. עילות התביעה הן עשיית עושר ולא במשפט, הפרת חובת תום הלב המוטלת על רשות ציבורית (סעיף 61א) לחוק החוזים [חלק כללי] התשל"ג-1973), הפרת חובה חקוקה ורשלנות – שתי עוולות לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש]. הסעד הכספי שהתבקש הוא השבת ההפרש שבין הפרשי ההצמדה שנגבו למעשה ובין הפרשים שהיו יכולים להיגבות בשיטת ההצמדה אשר הציע המבקש. להם ביקש המבקש להוסיף ריבית והפרשי הצמדה מכוח חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), התש"ס-1980. בית המשפט התבקש להצהיר כי אל למשיבה לחייב בהפרשי הצמדה אשר עולים על הפרשים המדויקים לדעתו בגבותה את תשלומי החובה המפורטים בחוק ההצמדה הישן.

להגנתה הצביעה המשיבה על לשונו המפורשת של חוק ההצמדה הישן, שלפיה תשלומי החובה מתעדכנים רק כאשר המדד עולה ולכן, להשקפתה, היא אינה סובלת את הפירוש שהמבקש מציע. מכל מקום כבר אבד הכלח על אותו חוק עזר: אגרות והיטלים מסוימים כבר גובים גופים שאינם המשיבה; חלק מהאגרות שוב אינן נגבות כלל; ההצמדה בתשלומי חובה למיניהם בוטלה לפני שנים, ויש כאלה שהמדינה קובעת ומעדכנת. אלו שנותרו בשיטה שעליה הל"ן המבקש בתקופה שעליה הבקשה חלה הם אגרה לפי חוק עזר לתל-אביב-יפו (עקירת עצים), התש"ס-1980 (להלן: חוק עזר עקירת עצים); אגרות פינני אשפה והיתר הצבת שולחנות וכיסאות ואגרות כמצוות סעיף 41 לחוק עזר לתל-אביב-

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

27 בנובמבר 2017
ט' בכסלו תשע"ח

ת"צ 15-10-35022 ל"וין נ'
עיריית תל-אביב-יפו

יפו (שמירת הסדר והניקיון), התש"ס-1980 (להלן: חוק עזר שמירת הניקיון); אגרת היתר לילה מכוח חוק עזר לתל-אביב-יפו (פתיחתן וסגירתן של חנויות), התש"ס-1980; אגרה לפי חוק עזר לתל-אביב-יפו (בדיקת בשר עוף), התשמ"ט-1988; אגרות על-פי חוק עזר לתל-אביב-יפו (אגרת תעודת אישור), התשס"ז-2007 (להלן: חוק עזר אגרת תעודת אישור); היטלי תיעול כאמור בחוק עזר לתל-אביב-יפו (תיעול), התשע"ב-2011; היטלי סלילה מכוח חוק עזר לתל-אביב-יפו (סלילת רחובות), התשע"ב-2011.

לדברי המשיבה המבקש לא הראה בראיות או בניתוח כלכלי כי ההצמדה שתקף מעשירה את קופתה ואינה סבירה, בוודאי לא עד כדי ביטולו של חוק העזר כליל. עוד בתשובתה לפנייה שקדמה להגשת הבקשה לאישור הודיעה כי חוק ההצמדה הישן עתיד לעבור תיקון. ככל הנראה הליכים אלו החלו בחודש פברואר 2015, ובינואר 2016 – פחות מתשעים יום אחרי שנפתח התיק – נחקק חוק עזר לתל-אביב-יפו (הצמדה למדד), התשע"ו-2016 (להלן: חוק ההצמדה החדש). בהסדר החדש תשלומי החובה מתעדכנים רק ביומה הראשון של השנה האזרחית, „[...] בשיעור השינוי של המדד שפורסם בחודש נובמבר שקדם לו, לעומת המדד שפורסם בחודש נובמבר של השנה שקדמה לה (להלן – מדד הבסיס)“ (סעיף 2א). פירושו של דבר שהסכום מתעדכן לפי שינוי המדד לכאן או לכאן. בסעיף 5 נקבעה הוראת שעה זו: „לעניין עדכון האגרה ב-1 בינואר בשנה הראשונה שלאחר פרסומו של חוק עזר זה, ועל אף האמור בסעיף 2, יהיה מדד הבסיס המדד האחרון שלפיו עודכנה האגרה עובר לפרסומו של חוק עזר זה“. למעשה המשיבה לא הגישה תשובה לבקשה לאישור, אלא בקשה לסילוקה על הסף. טענותיה כאן מובאות משם ומהבקשה המונחת לפניי, אשר הוגשה מקץ משא-ומתן ממושך.

המשיבה סבורה כי חוק ההצמדה החדש תיקן את הדרוש תיקון לפי השקפת המבקש, ויש לראות בכך חדילה (שזכתה בפסיקה לכינוי „סטטוטורית“) בפרק הזמן הקבוע לה בחוק. הואיל ובלאו הכי תכננה לחוקק אותו בלי קשר להליך, היא גורסת, ניהול תובענה ייצוגית בעניין לא יעלה בקנה אחד עם תכליתו של חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: חוק תובענות ייצוגיות), להביא להתנהלות תקינה של רשויות ציבוריות. המבקש השיב כי שינוי החוק קודם אך לאחר שהגיש את הבקשה לאישור, כי המשיבה לא חדלה מההצמדה בשיטה הישנה כל עוד הסכומים הנגבים נותרו בעינם.

ב) על-פי ההגדרה בבקשה לאישור, חבר בקבוצה כל אחד שנגבו ממנו תשלומי חובה אשר הוצמדו למדד לפי חוק ההצמדה הישן בתקופה שתחילתה שנתיים לפני שנפתח התיק וסופה ביום שפסק-הדין יהפוך חלוט. לצורכי הסדר הפשרה צומצמה ההגדרה מטעמי דיוק והתאמה לעילות התביעה, ומשך התקופה אינו כולל עוד את הזמן שחלף מאז הוגשה בקשת האישור. הצדדים ציינו בהקשר זה את חילוקי הדעות בפסיקתם של בתי המשפט המחוזיים סביב פירושו הנכון של סעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות, ואת הפירוש שניתן להוראתו בפסק-דינה של השופטת (כתוארה אז) אסתר

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

27 בנובמבר 2017
ט' בכסלו תשע"ח

ת"צ 15-10-35022 ל"ון נ'
עיריית תל-אביב-יפו

חיות בע"מ 6685/15 עיריית תל אביב-יפו נ' אספיאדה בע"מ (פורסם באר"ש, 16.08.2016). אני מאשרת את הגדרת הקבוצה כפי שנוסחה בבקשה דנן. אם כן בקבוצה יהיה חבר כל אחד שגבתה ממנו המשיבה אגרות, היטלים או תשלומי חובה אחרים (להוציא אגרות שהוטלו מכוח חוק עזר לתל-אביב-יפו [שילוט], התשנ"ג-1992 [להלן: חוק עזר שילוט]) אשר התעדכנו לפי חוק ההצמדה הישן ב-24 החודשים שסופם ביום 19.10.15, שאז הוגשה הבקשה לאישור. החבר היה משלם למשיבה סכום נמוך יותר אילו השתנה תשלום החובה ביום הראשון בכל חודש (להלן: יום השינוי החדש) לפי שיעור השינוי של המדד האחרון שפורסם קודם ליום שבו עלה או ירד בפעם האחרונה תשלום החובה, לעומת המדד האחרון שפורסם לפני יום השינוי החדש.

בראשית אמד המבקש את סכום התביעה בעשרים מיליון ש"ח. המשיבה מצידה גרסה (על סמך טבלה שצורפה לבקשה שלפניי) כי גבתה הפרשי הצמדה שסכומם המצטבר הוא כשניים וחצי מיליון ש"ח בזמנים הנוגעים לבקשת האישור. שוויו הכספי של ההסדר שגיבשו הצדדים הוא כמחצית מזה. בעיקרו של ההסדר, כפוף לאמור להלן תשיב המשיבה לחברי הקבוצה חצי מההפרש בין הסכומים שבהם חויבו בגין תשלומי החובה שעודכנו לפי חוק ההצמדה הישן ובין הסכומים שבהם היו מחויבים לו השתנה הסכום לתשלום ביום השינוי החדש כשיעור שינויו של המדד האחרון אשר פורסם לפני היום שבו עלה תשלום החובה האחרון או ירד, בהשוואה למדד האחרון שפורסם קודם ליום השינוי החדש. הסכום יושב בערכו הנקוב, בלא הפרשי הצמדה או ריבית; שמורה למשיבה הזכות לנכות ממנו כל חוב בר-קיזוז שהחבר הזכאי להשבה חב לה, ובלבד שתודיע לו על הניכוי במכתב טרם הקיזוז. הצדדים הסכימו כי בשל עלותה של ההשבה לציבור, למען יושב הסכום שלו החבר זכאי עליו להיות שווה לעשרה ש"ח לפחות. לא יושבו הפרשים באגרות שהוטלו לפי חוק עזר עקירת עצים, שאותן שילמו חברים ספורים בקבוצה, אשר איתורם הוא מלאכה מסובכת, ושהמשיבה מעריכה כי הפרש ההצמדה לכל אחד מהם אינו מגיע כדי שקל חדש אחד; באגרות מכוח חוק עזר אגרת תעודת אישור, ששם ההפרש מוערך בשקלים אחדים לכל חבר; באגרות על-פי חוק עזר שילוט, ששוב אינן ממין העניין הואיל וכבר הוגשה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בעניינן נגד המשיבה (על-ידי הבאים כוח המייצגים כאן) והיא הודיעה כי חדלה לעדכן אותן לפי חוק ההצמדה הישן (ראו ת"צ [מנהליים ת"א] 63508-12-14 ז"פ ה"פ רשת חנויות בע"מ נ' עיריית תל אביב-יפו [לא פורסם, 25.05.2015]); באגרות והיטלי פיתוח שהמשלמים אותם מקרב החברים בקבוצה כבר התפשרו לחוד עם המשיבה והגולל נסתם על תביעותיהם בנושא.

הודעה מטעם המשיבה על אודות אישור הסדר הפרשה תפורסם בשני עיתונים, שאחד מהם נמכר לציבור והאחר מחולק ללא תשלום, בתוך 45 יום מהיום. בעוד 46 ימים, ולמשך 45 ימים, תתפרסם גם מודעה בדבר ההסדר באתר המרשתת של המשיבה. באותם פרסומים יוזמנו החברים בקבוצה לבקש מהמשיבה בפקסימיליה או בדואר, בתוך תשעים יום מיום שתראה המודעה הראשונה אור, לבדוק את זכאותם ולהעביר להם את הסכום שלו הם זכאים. המודעה שתפורסם במרשתת תכלול טופס שעל החבר הטוען לזכאות למלא ולשלוח לכתובת הדואר או הדואר האלקטרוני או למספרי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

27 בנובמבר 2017
ט' בכסלו תשע"ח

ת"צ 15-10-35022 ל"וין נ'
עיריית תל-אביב-יפו

הפקסימיליה (לפי מינו של תשלום החובה הרלוונטי) שתציין המשיבה בגוף הטופס ובמודעות. הפונה יידרש לציין בטופס את שמו המלא; את מספר תעודת הזהות שלו או את מספר החברה או התאגיד; את מענו; מספר טלפון סלולרי; את תשלום החובה ששילם; את מועדו אם הוא זכור לו; את שם הבנק שבו מתנהל חשבונו, את מספר הסניף ואת מספר החשבון, בצירוף אישור הבנק או המחאה מבוטלת שיוכיחו כי זה חשבונו. הסכום יועבר לחשבון בהעברה בנקאית. יהיה על הפונה לחתום על הטופס ולצרף אליו תצלום של תעודת הזהות; אם הפונה היא חברה יחתמו על הטופס בעלי זכות החתימה ויצרפו אישור בדבר זכויות החתימה. את נוסח הטופס יאשר בית המשפט בעוד מועד. בעקבות הדיון בהסדר הפשרה הודיעה המשיבה כי קישור, „רץ“ לפרסום במרשתת ולטופס הכלול בו יופיע בעמוד הבית של האתר. נוסח הקישור יהיה „אושד הסכום פשרה בת"צ 15-10-35022“.

עלה הסכום שלו זכאי החבר על מאה ש"ח – תשגר לו המשיבה בתוך 45 יום מהיום מכתב שבו תביא לידיעתו את ההסדר ואת זכותו לבקש את הכסף בחזרה, ותזמין אותו לפנות אליה בטופס דלעיל עד למועד האחרון לקבלת הפניות. אם התשלום הנדון הוא אגרת היתר לילה, אגרת היתר הצבת שולחנות וכיסאות, אגרות פינוי פסולת או אגרה לפי סעיף 41 לחוק עזר שמירת הניקיון (ובכלל זה העמדת פרגודים), ישוגר המכתב לבית העסק שחויב באגרה. אם התשלום הנדון הוא היטל פיתוח ושילם אותו תאגיד, יישלח המכתב לכתובת הרשומה במרשמה של רשות התאגידים; אם שילם אותו מי שאינו תאגיד, יישלח לכתובתו במרשמי משרד הפנים. הואיל ומשך הזמן בין משלוח המכתבים לבין המועד האחרון לקבלת הפניות אינו עולה על 45 יום, אני קובעת כי שיהוי של 21 יום לא ייחשב איחור. עלה הסכום שלו זכאי החבר על אלף ש"ח – יודיעו נציגים של המשיבה על הזכאות לנציגו גם בשיחת טלפון. אם לא יענה איש לשיחה ישאירו הנציגים הודעה ויטלפנו שנית בתוך שבוע או שבועיים. מספר הטלפון שאליו יתקשרו בכל מקרה הוא זה השמור, אם שמור, במחשבי האגף הנוגע לעניין או מספרו המפורסם של בית העסק.

לפי הכללים שפורטו לעיל, יושבו בתוך 180 יום מהמועד האחרון להגשת הפניות כל הכספים לפונים באמצעות הטופס שנמצאו זכאים. פניות שתתקבלנה אחרי תקופת הארכה שציינתי תידחינה. בתום ההשבה תודיע המשיבה, במכתב או במסרון, לכל חבר שקיבל את הכספים איזה סכום קיבל ומתי.

בדיקת סכום הזכאות תלויה בתשלום החובה ששולם. אם מדובר באגרות היתר לילה, באגרות פינוי אשפה או באגרות היתר הצבת שולחנות וכיסאות או פרגודים ובאגרות לפי סעיף 41 לחוק העזר שמירת הניקיון – יבחן סכום ההשבה של כל האגרות מאותו סוג שהוטלו על בית העסק בתקופת התביעה, בכל עסק לחוד. הוא הדין באגרה על בדיקת בשר עוף, שסכום ההשבה בה ייבדק לכל לקוח. באגרת היתר לילה ובאגרה על הצבת שולחנות, כיסאות ופרגודים יושב הסכום לבעל רישיון העסק והוא ימלא את הטופס. באגרות פינוי פסולת ובדיקת בשר עוף הוא יושב למי שרשום בספרי המשיבה כמי שחויב באגרה. אשר להיטלי פיתוח – יחושב הסכום הכולל להשבה בכל תיק אגרות ופיתוח. כך למשל יקבל החבר הזכאי מכתב אם הסכום בהיטל כבישים, בהיטל מדרכות ובהיטל תיעול בתיק אחד גדול ממאה ש"ח. לעומת זאת לא יישלח מכתב לחבר בקבוצה שפתוחים על שמו כמה תיקי אגרות

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

27 בנובמבר 2017
ט' בכסלו תשע"ח

ת"צ 15-10-35022 ל"וין נ'
עיריית תל-אביב-יפו

ופיתוח שונים ושכלל תיק הוא זכאי לסכום נמוך מזה, אף אם בכל התיקים יחד סך הזיכוי הכולל גדול מהסכום. החבר הזכאי להשבת סכום שנובע מהיטלי פיתוח יהיה זה שביקש את היתר הבנייה נושא החיוב בהיטלים, אם חויב בעקבות בקשה לבנייה חדשה או בקשה להיתר בנייה; ואם הוטל החיוב עקב עבודות פיתוח בגבולות נכס או באזור התייעול שלו, יהא זכאי בעל הקרקע או הבניין.

כאשר כמה גורמים (להלן: שותפים) זכאים יחדיו להשבה בגין תשלום חובה כזה או אחר על-פי הסדר הפשרה, יוכל כל שותף לפנות בעצמו על-גבי טופס נפרד או שכולם יחתמו על הטופס או שיחתום אחד מהם בשם כולם ויצגי ייפוי-כוח מטעמם. בטופס יצוין למי מהם מבוקש להעביר את סכום ההשבה ויצוינו פרטיו המלאים (לרבות פרטי חשבונו בבנק), או איך מבוקש לחלק את הכספים ביניהם (בציון פרטי חשבון הבנק של כל אחד). לא הוצגה למשיבה הסכמה של כל השותפים למי להעביר את הכסף או איך לחלקו ביניהם, בחתימת כולם – יחולקו הכספים ביניהם בחלקים שווים. שותף שלא פנה למשיבה לא יקבל את חלקו; ליתר שפנו יושב חלקם היחסי.

יתרת הכספים שלא נדרשו בזמן על-פי פסק-דין זה תיוותר בקופת המשיבה, אך אם בתוך שנה ממועד סיום ההשבה יוחלט בע"מ 2927/15 עיריית תל אביב נ' ליבוביץ (להלן: עניין ליבוביץ) כי בתובענה ייצוגית שהוגשה מכוח פרט 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות אפשר לפסוק סעד של העברת כספים למטרה ציבורית לפי סעיף 20 לחוק, היא תועבר בערכה הנקוב – על-פי הדין וקביעותיו של בית המשפט העליון בעניין ליבוביץ – למטרה ציבורית אשר אבחר. הצדדים יהיו רשאים להמליץ יחד על המטרה הראויה.

היועץ המשפטי לממשלה לא התנגד להסדר.

ג) לכאורה התובענה שנתבקש אישורה עומדת בתנאים הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8א לחוק תובענות ייצוגיות. בעיני הסדר הפשרה הוא הסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ופשרה היא הדרך הנכונה, היעילה וההוגנת לסיים את ההליך. השאלה המרכזית שעליה הצדדים חלוקים, האם המשיבה גבתה כדין את תשלומי החובה כשהצמידה אותם למדד רק כאשר עלה והותירה אותם כפי שהיו כאשר ירד, היא שאלה מהותית של משפט המשותפת לחברי הקבוצה. התשובה לה אינה חד-משמעית. זה לשון סעיף 2 לחוק ההצמדה הישן, שבמוקד המחלוקת:

סכומי האגרות, ההיטלים והתשלומים האחרים לפי הענין, שהוטלו בחוקי העזר של העירייה הנקובים בתוספת (להלן – האגרה), יועלו ב־1 לכל חודש (להלן – יום ההעלאה החדש) לפי שיעור עליית המדד מן המדד שפורסם לאחרונה לפני היום שבו הועלתה לאחרונה האגרה לעומת המדד שפורסם לאחרונה לפני יום ההעלאה החדש.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

27 בנובמבר 2017
ט' בכסלו תשע"ח

ת"צ 15-10-35022 ל"וין נ'
עיריית תל-אביב-יפו

מחד גיסא הסכומים צמודים למדד הידוע, המתעדכן מדי חודש. מאידך גיסא, למקרא הסעיף אין להוציא מכלל אפשרות כי הכוונה בו הייתה להעלאת הסכומים עקב עלייתו של המדד ולא להורדתם עקב ירידתו. ובלשון ההוראה: „סכומי [...] התשלומים [...] יועלו ב־1 לכל חודש [...]“. עניינו הרואות כי הסעיף לא עסק במקרה שבו שיעור המדד ירד, ועל־כן פירוש חוק העזר כפי שהמשיבה מזמינה לפרשו אינו מופרך. מנגד ניצב כמובן כלל הפרשנות שלפיו יש לפרש מסמך משפטי, ובכלל זה דבר חיקוק, לפי אומד דעתו של המחבר. חוק ההצמדה הישן בא לעולם בימים שבהם דהרה האינפלציה ומדד המחירים עלה ועלה בשיעורים גבוהים חדשים לבקרים. דומה שכוונתו של מחוקק המשנה הייתה לעדכן את סכומי האגרות וההיטלים לערכם הריאלי, בשל אותן עליות, והאפשרות שהמדד ירד לא באה בחשבון. כדי להעמיד את תשלומי החובה על ערכם הממשי ראוי לעדכןם לפי מדד המחירים לצרכן, אם הוא עולה ואם הוא יורד. לכך יש להוסיף את העובדה כי מאז הגשתה של הבקשה לאישור הזדרזה המשיבה לחוקק את חוק ההצמדה החדש, וההסדר העדכני שנקבע בו משקף את התנודות בו במהלך שנה. בדברי ההסבר להצעת חוק העזר נכתב כי מנגנון זה הונהג „[...] בדומה לשיטת העדכון של תשלומים למדינה ונוכח שיעור האינפלציה הנמוך מאוד בשנים האחרונות“. נוכח השיקולים האמורים לעיל, השבת מחצית מהסכום שלו זכאי כל חבר בקבוצה היא סבירה והוגנת, ומקובלת עליי עמדת הצדדים כי סבירה ההחלטה שלא להשיב סכומים הנופלים מעשרה שקלים, כשהסכום נשקל מול ההוצאות הכרוכות בתשלום. יש לזכור שנחסכה מהקבוצה התדיינות ממושכת הואיל והצדדים הגיעו להסדר פשרה עוד לפני שהמשיבה השיבה לבקשת האישור לגופה. הסכומים שלא יושבו יצטרפו ליתרת הכספים ויחולקו למטרות ציבוריות על-פי פסק־דינו של בית המשפט העליון בעניין ל'יבוביץ'.

פסק־דין זה הוא בבחינת מעשה בית דין כלפי החברים בקבוצה בעילות ובסעד שנמנו בראשו לעיל. בנסיבות שתוארו ועל יסוד מנגנון ההשבה שגיבשו הצדדים, אין טעם למנות „בבית“ סכום ההשבה נקבע על מחצית לפי הערכה ושיקולים משפטיים, והסכומים שיושבו ידועים ורשומים בספרי המשיבה.

ד) בתוך שישים יום מיום סיום ההשבה על-פי פסק־דין זה, ולכל המאוחר בתוך שישים יום מהמועד האחרון לכך, תדווח המשיבה לבית המשפט על הסכומים שהשיבה. העתק הדוח יישלח לבאי־כוח המבקש. הגם שהצדדים לא פירטו הסכמה באשר לדיווח על יתרת הכספים, אני מורה למשיבה להגיש גם דוח כזה בתוך אותו פרק זמן.

בשים לב להערכתם של סכומי הכסף שיושבו, לשאלה המשפטית החשובה שעוררו המבקש והבאים־כוח המייצגים ולטרחה שטרחו, אני רואה לנכון לכבד את הסכמת הצדדים בכל הנוגע לגמול ולשכר הטרחה. אני פוסקת אפוא סך 25 אלף ש"ח כגמול למבקש ו־180 אלף ש"ח (מס ערך מוסף כלול) כשכר טרחה לפרקליטיו. הגמול כולו ושבעים אחוזים משכר הטרחה ישולמו בתוך שלושים יום מהיום, והיתרה – בתוך עשרה ימים מהיום שיאשר בית המשפט את דוח הביצוע.

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

27 בנובמבר 2017
ט' בכסלו תשע"ח

ת"צ 15-10-35022 לדין נ'
עיריית תל-אביב-יפו

ה) הודעה על ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה תראה אור ביומונים, ישראל היום, ו, הארץ, ובמקומון, ידיעות תל אביב-יפו. ההודעה תיכתב באותיות קריאות ושטחה לא יפחת משני שלישים של עמוד. נוסחה יוגש לאישורו של בית המשפט בתוך עשרה ימים מהיום. תזכורות פנימיות – ביום 07.12.17 וביום 02.10.18.

ניתן בלשכתי היום, ט' כסלו תשע"ח (27 בנובמבר 2017).

המזכירות תשגר את פסק-הדין לצדדים. הצדדים ישלחו העתק ליועץ המשפטי לממשלה.

שושנה אלמגור, שופטת